

Na Škaredou středu se zastavila práce v hospodářství. Zato se ale zame-talo, smečtilo, vymetaly se saze z koutů, pecí a z komínů, často se vybí-lila světnice.

Na Zelený čtvrtek vsiávaly hospodyně velmi brzy a ještě před východem slunce zamety dům. Celá rodina se potom společně pomodlila. Všichni se omyli rosou nebo v potoce, aby byli po celý rok zdraví. K snídani býval chléb s medem, který prý ochraňoval před uškntutím hadů a žilnady sršní a vos.

Stejně jako dřív, i dnes přestanou v ten den zvonit zvony v kostele, říká se, že od-létají do Říma. Místo nich děti běhají s dřevěnými řehtačkami a klapačkami.

Leckde si už také chodívali nařezat vrbové proutí na pomlázku.

Na Velký pátek se konají rejdy nadpřirozených bytostí, kouzla a čáry, země se otvírá, aby ukázala své poklady ukryté v hlubinách. V téhle tajuplné noci prý kvete kouzelné kapradí. V našich zemích se také říká, že se na několik hodin otevře hora Blaník a rytíři se vyjíždějí podívat, jestli nám nehrozí nebezpečí.

Bílá sobota je dnem světa a znovuzrození. Zvony se vracejí z Říma a opět se ro-zeznějí. Když začalo v kostele slavnostní vyzvánění, šli všichni zatřást stromy, aby byla tento rok úroda ovoce bohatá. Lidé si pak oblékli sváteční šaty a odešli se pomodlit do kostela. Dodnes se říká, že si na Velikonoce každý musí na sebe vzít něco nového, aby ho „beránek nepokakal“.

VELIKONOCE

12

Řezám proutky u potoka,
hastřmanka na mě kouká,
hastřman se rmoutí,
že mu řezám proutí.